

ਮਾਨਯੋਗ ਜੇ. ਐਲ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

ਮਿਸ ਸ਼ਾਲੂ ਗੁਪਤਾ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦਾਰ।

1993 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 9889

2 ਦਸੰਬਰ 1993

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950— ਅਨੁਛੇਦ 14 ਲੇਖ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ +2 ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੇਡ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ— ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਵਰਗੀਕਰਨ ਕਲਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਿਕਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਤਜਰਬੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸੀਮਤ ਰਵਾਨਗੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹੀ ਇਲਾਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਕੋਰਸ ਦੌਰਾਨ ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਵਾਈ ਦੇ ਕੋਰਸ ਲਈ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਦਿ, ਇਸ 'ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਕਾਦਮਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਵਾਧੂ ਯੋਗਤਾ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ +2 ਕੋਰਸ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਤਰਜੀਹੀ ਇਲਾਜ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਯੋਗ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਉਹ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਾਂਗ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਡੇਨਡ ਕਲਾਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਵਰਗੀਕਰਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਇਹ ਵਰਗੀਕਰਨ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਤਰਜੀਹੀ ਇਲਾਜ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਿਸ ਨੇ ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਰਗੀਕਰਣ ਵਿੱਚ ਗਣਿਤ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ। ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਣਉਚਿਤ ਵਰਗੀਕਰਨ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੇਕਰ ਤਜਰਬੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਦਾ ਵਰਗੀਕਰਨ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹੀ ਵਿਵਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਅੰਤਰਾਲ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ (ਜੋ ਕਿ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ), ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਆਪਹੁਦਰੇ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧਿਤ ਵਰਗੀਕਰਨ ਵਾਜ਼ਬ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਹੁਦਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਭੇਦਭਾਵ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੋ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ

(ਪਰਾ 13)

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950— ਅਨੁਛੇਦ. 226/227— ਐੱਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐੱਸ., ਬੀ.ਡੀ.ਐੱਸ., ਬੀ.ਏ.ਐੱਮ.ਐੱਸ. (ਆਯੁਰਵੇਦਾਚਾਰੀਆ) ਵਿੱਚ 2 ਫੀਸਦੀ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ' ਤੇ ਦਾਖਲਾ — ਕੀ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ ਤੁਰੰਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ?

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹੁਣ ਤੱਕ, ਇੱਕ ਖਿਡਾਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ +2 ਕੋਰਸ ਦੌਰਾਨ ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪੈਟੀਨਰਾਂ ਵਰਗੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ! +2 ਦੇ ਕੋਰਸ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੌਰਾਨ ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਮੱਲਾਂ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ ਜਾਂ ਚੈਂਪੀਅਨਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਆਰਾਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਾਪਦੰਡ ਅਜਿਹੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਟਾਲਣ ਯੋਗ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ। ਇਸ ਅਣਉਚਿਤ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਵਾਜ਼ਬ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਹੁਣ ਜੋ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਸਿਰਫ ਸਾਲ 1995 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਯੋਗ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਛਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਮਿਲੇਗੀ। ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਡੈਂਟਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੇਲੋੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਤੋਂ ਬਚਣਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਪਦੰਡ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਸਾਲ 1995-96 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 18)

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950— ਕਲਾ. 22/227 - MBBS - BDS, BAMS (ਆਯੁਰਵੇਦਾਚਾਰੀਆ) ਵਿੱਚ 2 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਖਲਾ , ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਕਾਂ ਦਾ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਵੀ ਹਨ।

Babu Ram, Chairman, Panchayat Samiti Pinjore v. The State of 3
Haryana and others (A. L. Bahri, J.)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਯੋਗ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਵਿੱਚ 35 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੇ ਹੋਣਗੇ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ. ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗੀ।

(ਪਰਾ 25)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਪੀ.ਐਸ.ਪਟਵਾਲੀਆ।

ਜਗਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਚੌਧਰੀ, ਐਡੀ. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਏ.ਜੀ.ਪੰਜਾਬ.

ਨਿਰਣਾ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

(1) ਇਨ੍ਹਾਂ 11 ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ 'ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ' ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹਨ। MBBS, BDS, BAMS (ਆਯੁਰਵੇਦਾਚਾਰੀਆ ਉਹ ਖਿਡਾਰੀਆਂ/ਸਪੋਰਟਸ ਵੂਮੈਨ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ 2 ਫੀਸਦੀ ਸੀਟਾਂ 'ਤੇ ਦਾਖਲਾ ਮੰਗ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਚੁਣੌਤੀ ਮਾਪਦੰਡ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਹੈ ਕਿ ਖਿਡਾਰੀਆਂ/ਸਪੋਰਟਸ ਵੂਮੈਨ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ " ਸਿਰਫ਼ +2 ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ" ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੁਝ ਤੱਥ ਸੰਬੰਧ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(2) ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਨੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲੈਣੀ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ "31 ਦਸੰਬਰ, 1993 ਨੂੰ 17 ਸਾਲ" ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੇ "ਪੰਜਾਬ ਡੋਮੀਸਾਈਲ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚਾਰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੈਮਿਸਟਰੀ, ਫਿਜ਼ਿਕਸ, ਬਾਇਓਲੋਜੀ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਅੰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ (ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ/ਜਨਜਾਤੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 45 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ) ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਲਿਆ 10+2 ਪੈਟਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਨਾਲ! ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਬੈਠਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ ਇਹ ਪ੍ਰੀਖਿਆ 10 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਨੂੰ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 2 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੀਟਾਂ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ/ ਸਪੋਰਟਸ ਵੂਮੈਨ। ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਵਿਵਾਦ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਦੇ ਚੈਪਟਰ 4 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪੈਰਾ 4.2 (a)(i) ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“4.2. (a) (i): ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ (PMT) ਦੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸਾਪੇਖਿਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਰਾਖਵੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਦੀ ਅਨੁਸਾਰੀ ਯੋਗਤਾ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੀ ਹਰੇਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਖੇਡਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਅਨੁਸਾਰੀ ਯੋਗਤਾ ਮੁੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ A, B, C ਅਤੇ D ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਉਪ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਿਰਫ +2 ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਫਾਰਮ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ/ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਧੂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸਪੋਰਟਸ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ।

ਰੱਖਿਆ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ/ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੀ ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਸ਼੍ਰੇਣੀ (vi) (2) ਦੇ ਪੈਰਾ- III (c) ਇਨਫਰਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਪ-ਸ਼੍ਰੇਣੀ viii (i) ਦੇ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰ ਉਪਲਬਧ ਨਾ ਹੋਣ। " (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

(3) Vabove11 ਦਾ ਇੱਕ ptAu ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਖੇਡਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸਾਪੇਖਿਕ:im ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਗ੍ਰੇਡੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ "ਸਿਰਫ +2 ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ" ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ ਅੰਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ

- (i) ਸਿਰਫ +2 ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਖੇਡ ਪੂਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰੇਡ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮਨਮਾਨੀ, ਪੱਖਪਾਤੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ?
 - (ii) ਕੀ ਖਿਡਾਰੀਆਂ/ਖਿਡਾਰਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸੀਟਾਂ 'ਤੇ ਦਾਖਲਾ - ਸਿਰਫ ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੰਕਾਂ ਦਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਾਪਦੰਡ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?
- (4) ਇਹ ਉਹ ਦੋ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮੁੱਦੇ ਹਨ ਜੋ 1993 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ: 9889,

Babu Ram, Chairman, Panchayat Samiti Pinjore v. The State of 5
Haryana and others (A. L. Bahri, J.)

10044, 10361, 10520, 10529, 10779 ਅਤੇ 11927 ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 10523 ਵਿੱਚ 1993 ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 1993 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 10559 ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਦਾਖਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 1993 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 11213 ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅਕਾਦਮਿਕ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਜਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 1993 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 12007 ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੱਖਰਾ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੂਨੀਅਰ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਸਮਾਗਮਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮਾਪਦੰਡ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ, ਨੂੰ ਆਪਹੁਦਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - 14 ਮਈ, 1993 ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਰਾਹੀਂ। ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹਵਾਲਾ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਉਚਿਤ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਮੁੱਖ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, 1993 ਦੀਆਂ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੰ: 9889 ਅਤੇ 10044 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਹਵਾਲਾ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(5) 1993 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 9889 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮਈ 1992 ਵਿੱਚ (10+2) ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ 70 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਬੀ.ਐਸ.ਸੀ. ਭਾਗ ਪਹਿਲਾ ਕੋਰਸ ਮਹਿੰਦਰਾ ਕਾਲਜ, ਪਟਿਆਲਾ। ਮਈ 1993 ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਬੀ.ਐਸ.ਸੀ. ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ। (ਭਾਗ ਪਹਿਲਾ) ਅਤੇ 70 ਫੀਸਦੀ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਰਹੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤਲਵਾਰਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮਈ 1992 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਜੂਨੀਅਰ ਪੰਜਾਬ ਫੈਸਿੰਗ ਚੈਂਪੀਅਨਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ ਪਟਿਆਲਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਮਹਿੰਦਰਾ ਕਾਲਜ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ। ਪਟਿਆਲਾ, ਨਵੰਬਰ 1992 ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਪਟਿਆਲਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫੈਨਸਿੰਗ ਚੈਂਪੀਅਨਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਦੂਜਾ ਸਥਾਨ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ 19 ਫਰਵਰੀ 1993 ਤੋਂ 21 ਫਰਵਰੀ 1993 ਤੱਕ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਸੀਨੀਅਰ ਪੰਜਾਬ ਫੈਸਿੰਗ ਚੈਂਪੀਅਨਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਤਲਵਾਰਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਇਨਾਮ ਜਿੱਤਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਈਵੈਂਟ ਜਾਂ ਤਲਵਾਰਬਾਜ਼ੀ (ਫੋਇਲ) ਵਿੱਚ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲੀ ਟੀਮ ਦੀ ਮੈਂਬਰ ਵੀ ਸੀ। ਉਹ ਤਲਵਾਰਬਾਜ਼ੀ (ਸੇਬਰੇ) ਵਿੱਚ ਉਪ ਜੇਤੂ ਰਹੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ 27 ਮਾਰਚ 1993 ਤੋਂ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1993 ਤੱਕ ਭੀਲਵਾੜਾ, ਰਾਜਾਸ ਵਿਖੇ ਹੋਈ ਸੀਨੀਅਰ ਨੈਸ਼ਨਲ ਫੈਸਿੰਗ ਚੈਂਪੀਅਨਸ਼ਿਪ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਟੀਮ ਦਾ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਸੀ। ਟੀਮ ਨੇ ਦੂਜਾ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ।

ਵਾੜ (ਫੋਇਲ) ਵਿੱਚ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ। ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ

ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋ ਵਿਜ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਰਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਸਿਰਫ 2 ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(6) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, 1993 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 10044 ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ - ਮਈ 1993 ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ (10+2) ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਾਈਕਲਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੱਲਾਂ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਪਹਿਲੀ ਜੂਨੀਅਰ ਏਸ਼ੀਅਨ ਸਾਈਕਲਿੰਗ ਚੈਂਪੀਅਨਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ 21 ਵੀਂ ਜੂਨੀਅਰ ਨੈਸ਼ਨਲ ਸਾਈਕਲਿੰਗ ਚੈਂਪੀਅਨਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ '2000 ਮੀਟਰ ਟੀਮ ਪਿੱਛਾ' ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਸਥਾਨ, '3 ਕਿਲੋਮੀਟਰ' ਵਿੱਚ ਤੀਜਾ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। . ਪੁਆਇੰਟ ਰੇਸ' ਅਤੇ 44 ਵੀਂ ਸੀਨੀਅਰ ਨੈਸ਼ਨਲ ਸਾਈਕਲਿੰਗ ਚੈਂਪੀਅਨਸ਼ਿਪ 'ਚ '3000 ਮੀਟਰ ਟੀਮ ਪਰਸੂਟ' ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਸਥਾਨ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇੱਕ ਬੀ ਗ੍ਰੇਡ ਸਪੋਰਟਸ ਵੂਮੈਨ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਉਸ ਨੂੰ 19 ਮਾਰਚ, 1993 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ , ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(7) ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਸਿਹਤ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਹੈ; ਇੱਕ ਪੀਲਾ ਮੋਚੀ ਇੱਕ ਬਿਮਾਰ ਰਾਜੇ ਨਾਲੋਂ ਚੰਗਾ ਹੈ।" ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਵੋਤਮ ਡਾਕਟਰ ਅਤੇ ਨਰਸਾਂ ਵੀ "ਸਕ੍ਰੈਬਲਡ ਆਂਡੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ" ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ, ਫਿਰ ਵੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਾਜ ਨੇ ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਰਾਜ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਕੇ ਹੀ ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਡਾਕਟਰੀ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਡਾਕਟਰੀ ਪੇਸ਼ੇ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏ। ਗੰਭੀਰ ਬੀਮਾਰੀ ਲਈ ਹੁਨਰਮੰਦ ਮਾਹਿਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਕੱਲੀ ਮੈਰਿਟ ਹੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਪੋਰਟਲ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਵਧੀਆ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਮਾਜਿਕ ਖ਼ਤਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਅਧਰੰਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(8) ਇਕ ਹੋਰ ਤੱਥ ਜਿਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਲਈ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਬੋਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਚਿਤ

Babu Ram, Chairman, Panchayat Samiti Pinjore v. The State of 7
Haryana and others (A. L. Bahri, J.)

ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿਚ ਦਾਖਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਵੀ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਵਰਗੀਕਰਨ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਦੇ ਦੋਹਰੇ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇ। ਇਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਸਤੂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਆਯੋਜਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵੱਖਰਾ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਦਿਅਕ ਮਿਆਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਕ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਮਿਆਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਖਰਚਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਸਰੋਤ ਦੱਸ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦਾਖਲਾ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਕਾਦਮਿਕ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(9) ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਕੀ ਹੈ? ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ 3 ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਹਨ-2 ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਯੁਰਵੈਦਿਕ ਕਾਲਜ। ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ 350 ਸੀਟਾਂ ਹਨ — ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ 80 ਸੀਟਾਂ ਅਤੇ ਆਯੁਰਵੈਦਿਕ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ 30 ਸੀਟਾਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 2 ਫੀਸਦੀ ਸੀਟਾਂ ਖਿਡਾਰੀਆਂ/ਖੇਡਾਂ- ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹਨਾਂ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਯੋਗਤਾ ਮੁੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ A, B, C ਅਤੇ D ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਰੇਕ ਉਪ-ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਿਰਫ +2 ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।" ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ +2 ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(10) ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਉਠਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ +2 ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਦੀ ਅੰਤਰ- ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ?

1993 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 9889 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਪੀ.ਐਸ. ਪਟਵਾਲੀਆ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਵਰਗੀਕਰਨ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿਤਕਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਅਰੁਣ ਪੱਲੀ ਜੋ ਕਿ 1993 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 10044 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵਰਗੀਕਰਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਸਰਬੋਤਮ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੋਈ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸ੍ਰੀ ਜਗਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਚੌਧਰੀ, ਵਧੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ,

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮੁੱਢਲੀ ਅਕਾਦਮਿਕ ਯੋਗਤਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੇ (10+2) ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 50 ਫੀਸਦੀ ਅੰਕਾਂ ਨਾਲ। ਕਿਉਂਕਿ +2 ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਅਕਾਦਮਿਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਅੰਤਰ- ਮੈਰਿਟ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਮਪੈਕਟਡ ਟੈਸਟ। ਸਪੋਰਟਸਮੈਨ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਸੀ. ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ?

ਪੈਰੇ 4.2 (a) (1) ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ 'ਸਖਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੀ ਦਾਖਲਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ'। ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਵਾਨਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅੰਤਰ- ਸਮਰੱਥਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖੇਡ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਵਜੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਗ੍ਰੈਡੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਸਿਰਫ 4-2 ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਟ-ਸ਼ੈਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀ +2 ਕੋਰਸ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਖਾਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਖਿਡਾਰੀਆਂ/ਸਪੋਰਟਸ ਵੂਮੈਨ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸੀਟਾਂ 'ਤੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ। ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਰਗ ਕੋਲ ਇਹ ਹੈ; ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ. ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ - ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੋਰਸ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਉਕਤ ਕੋਰਸ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ। +2. ਕੀ ਇਹ ਵਰਗੀਕਰਨ ਪੱਖਪਾਤੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ?

(11) ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਲਿਟੀ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਹੈ . ਜੇਕਰ ਢੁਕਵੀਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤਜਰਬੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਨਿਰੋਲ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੀਮਤ ਵਿਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹੀ ਇਲਾਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਕੋਰਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਮੈਡੀਸਨ ਆਦਿ ਦੇ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਗੱਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਸਪੋਰਟਸ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਜਾਂ ਅਥਲੀਟ ਅਤੇ ਪਹਿਲਵਾਨ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਸਮਰਪਿਤ ਡਾਕਟਰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਕਾਦਮਿਕ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣਾ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਵਾਧੂ ਯੋਗਤਾ ਕਿਸੇ

Babu Ram, Chairman, Panchayat Samiti Pinjore v. The State of 9
Haryana and others (A. L. Bahri, J.)

ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ +2 ਕੋਰਸ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਤਰਜੀਹੀ ਇਲਾਜ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਉਹ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਾਂਗ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਲਾਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਵਰਗੀਕਰਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਇਹ ਵਰਗੀਕਰਨ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਤਰਜੀਹੀ ਇਲਾਜ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਲਾਭ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਅਤੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਬਣਾਈ ਹੈ, ਕੋਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ +2 ਵਿੱਚ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਇਆ ਵਿਦਿਆਰਥੀ। ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਇਮਤਿਹਾਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਅਕਾਦਮਿਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲੋੜੀਂਦਾ ਮਿਆਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। +2 ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਅਤੇ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(12) ਕੋਈ ਵੀ ਵਰਗੀਕਰਨ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਹਰ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ, ਵਾਜਬਤਾ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੋਰਸ ਇੱਕ ਵਰਗੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਣਿਤ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਣਉਚਿਤ ਵਰਗੀਕਰਨ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੇਕਰ ਤਜਰਬੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਦਾ ਵਰਗੀਕਰਨ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹੀ ਵਿਵਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਅੰਤਰਾਲ (ਜੋ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ) ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਆਪਹੁਦਰੇ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 'ਖੇਡਾਂ' ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਾ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਲੋਕ ਮਦਦ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉੱਤਮ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਇਹ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਮਾਪਦੰਡ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨੀਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਪਰ ਇਹ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(13) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਰੋਧਿਤ ਵਰਗੀਕਰਨ ਵਾਜਬ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਹੁਦਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਭੇਦਭਾਵ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੋ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(14) ਇਸ ਪੱਖੋਂ, ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਜਗਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਚੌਧਰੀ ਨੇ ਵਿਭਾਗ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫਾਈਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ, ਸਿਹਤ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ 2 ਮਾਰਚ, 1993 ਨੂੰ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਈ ਸੀ। ਇਸ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੇ ਭਾਗ ਲਿਆ; ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ, ਖੋਜ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਸਪਸ਼ਟ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਾਹਿਰ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਭਾਵੇਂ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਹੁਦਰੇ ਅਤੇ ਅਨੁਚਿਤ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜੋਕੇ ਸੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਫੈਸਲਾ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਦੋ ਵਿਚਾਰ ਸੰਭਵ ਹੋਣ, ਮਾਹਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(15) ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ- ਕੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਾਲ 1993 ਵਿਚ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡ ਤੁਰੰਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ?

(16) ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹੁਣ ਤੱਕ, ਇੱਕ ਖਿਡਾਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸਿਰਫ +2 ਕੋਰਸ ਦੌਰਾਨ ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਰਗੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੱਖਿਆ ਨੇ ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ +2 ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ ਜਾਂ ਚੈਂਪੀਅਨਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਰਸ. ਉਹ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇੱਕ ਦਹਾਕੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਮਾਪਦੰਡ ਅਚਾਨਕ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੇ 10 ਵੀਂ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਾ ਮਿਲਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਨੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਰ ਦੇ ਆਧਾਰ

Babu Ram, Chairman, Panchayat Samiti Pinjore v. The State of 11
Haryana and others (A. L. Bahri, J.)

'ਤੇ, ਉਸ ਦਾ ਦਾਖਲਾ ਸੀ। ਲਗਭਗ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਲਈ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਗਲੇ, ਦੋ ਸਾਲ. ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਾਪਦੰਡ ਅਜਿਹੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਟਾਲਣ ਯੋਗ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ। ਇਸ ਅਣਉਚਿਤ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡ : ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਾਲ 1995 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦਾਖਲਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ। ਲੋੜੀਂਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਤੋਂ ਬਚਣਾ।

(17) ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸ਼ਬੱਧ ਮਾਪਦੰਡ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਪਰ ਇਸਨੂੰ 1995-96 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(18) ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਹੈ—ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ?

ਖੇਡਾਂ-ਪੁਰਸ਼ਾਂ/ਸਪੋਰਟਸ ਵੂਮੈਨ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਕਾਂ ਦਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਿਆਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ?

(19) ਇਸ ਪੱਖੋਂ, ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਜਗਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਚੌਧਰੀ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਫਾਈਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਧੀਕ ਸਕੱਤਰ ਸ੍ਰੀ ਵੀ.ਕੇ. ਭਾਰਦਵਾਜ, ਆਈ.ਏ.ਐਸ., ਜੋ ਕਿ ਲਗਭਗ ਸਾਰੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਹਾਜ਼ਰ ਰਹੇ, ਨੇ ਵੀ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 12 ਫਰਵਰੀ, 1982 ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸੂਚੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ (ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ/ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਕਬੀਲਿਆਂ ਲਈ 45 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ) ਵਿੱਚ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਰਾਜ ਦੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ MBBS/BDS ਕੋਰਸਾਂ ਨੂੰ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਨੂੰ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੀ 29 ਅਪ੍ਰੈਲ 1982 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਇਸ ਸੇਧ ਨਾਲ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ/ਜਨਜਾਤੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ 40 ਫੀਸਦੀ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 33 ਫੀਸਦੀ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਖਿਆ. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 26 ਨਵੰਬਰ, 1991 ਨੂੰ ਗਵਰਨਰ-ਇਨ-ਕੌਂਸਲ ਅੱਗੇ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮੰਗ ਪੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਸੀਟਾਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ, ਪੀ.ਐੱਮ.ਟੀ. ਦੇ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਆਮ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 1 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ

ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ 2 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੱਕ ਘਟਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਾਤੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ. ਜੇਕਰ ਇਸ ਰਿਆਇਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਗ੍ਰੇਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਕਾਫੀ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਜਨਰਲ ਵਰਗ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ 1 ਫੀਸਦੀ ਦੀ ਹੋਰ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ 2 ਫੀਸਦੀ ਦੀ ਹੋਰ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 13 ਜੁਲਾਈ, 1992 ਨੂੰ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੀਐਮਟੀ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ 1 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ?

(20) ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਡਾਕਟਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਮਹਿੰਗੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰਾਜ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਹਿੰਗੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਭਾਰਦਵਾਜ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਮੋਟੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ 'ਤੇ, ਰਾਜ ਲਗਭਗ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਖਰਚ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਲਗਭਗ 41 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ 4 ਲੱਖ. ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਟੈਕਸ-ਦਾਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਬੋਝ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਦੇਸ਼ ਗਰੀਬ ਹੈ। ਜੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਰੋਤ ਉਪਲਬਧ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮੁੰਦਰ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ. ਇਸ ਲਈ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਿਆਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਮਾਮਲਾ ਮੁੜ ਇਕਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਮਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਸਹੋਤਾ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਆਦਿ (1) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪੈਰਾ 19 ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ: -

“ਮੈਡੀਕਲ ਜਾਂ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਤਕਨੀਕੀ ਵਿਸ਼ੇ ਹਨ, ਵਿੱਚ ਕੋਰਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਅਕਾਦਮਿਕ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਖਰਕਾਰ ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਕਾਲਜਾਂ ਤੋਂ ਡਿਗਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਇਕਮਾਤਰ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਖੇਡਾਂ ਨੂੰ ਗਿਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਖੇਡ ਕੋਟੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਮਤਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਚਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਡਿਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅਕਾਦਮਿਕ ਮਿਆਰ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।”

(21) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "35 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ ਵਾਲੇ ਅੰਕਾਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਸਾਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਪਦੀ ਹੈ।" ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ

Babu Ram, Chairman, Panchayat Samiti Pinjore v. The State of 13
Haryana and others (A. L. Bahri, J.)

ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(22) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ +2 ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ। ਇਹ, ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਲਾਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅਕਾਦਮਿਕ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਝਗੜਾ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਪਰ ਅਮਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਸਰੋਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਾਪਦੰਡ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ +2 ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਅੰਕ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅੰਤਰ- ਮੈਰਿਟ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(23) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਖਿਡਾਰੀਆਂ/ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੋਰਸਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਖਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ 35 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗੀ।

(24) ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਦੋ ਮੁੱਢਲੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੁਣ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਹਾਇਕ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. : 1993 ਦਾ 10523

(25) ਮੈਨ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਾਈਕਲਿੰਗ ਦੀ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਾਲ 1988 ਵਿੱਚ ਇਸ 'ਖੇਡ' ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। 1989 ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ "ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਰਬੋਤਮ 'ਅੰਡਰ 14 ਸਾਈਕਲਿਸਟ' ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ।" 1990 ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਸਾਈਕਲਿੰਗ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਿਕਾਰਡ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ 29 ਦਸੰਬਰ, 1991 ਤੋਂ 2 ਜਨਵਰੀ, 1992 ਤੱਕ ਹੋਈ 10 ਵੀਂ ਸਬ-ਜੂਨੀਅਰ ਨੈਸ਼ਨਲ ਅਤੇ 12 ਵੀਂ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਇੰਟਰ ਸਟੇਟ ਸਾਈਕਲਿੰਗ ਚੈਂਪੀਅਨਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੱਲਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ 19 ਜੂਨ, 1993 ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਡੇਸ਼ਨ

ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ P-5 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਗ੍ਰੇਡੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇਣ ਵਿੱਚ, ਖੇਡ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ, ਪੰਜਾਬ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ 10 ਵੀਂ ਸਬ ਜੂਨੀਅਰ ਨੈਸ਼ਨਲ ਅਤੇ 12 ਵੀਂ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਇੰਟਰ ਸਟੇਟ ਸਾਈਕਲਿੰਗ ਚੈਂਪੀਅਨਸ਼ਿਪ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।" ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਖੇਡ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਰਿਜ਼ਰਵ ਐਡ ਸੀਟਾਂ 'ਤੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸਾਲ 1990-91 ਦੌਰਾਨ ਸਿਰਫ ਉਸਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅੰਤਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ +2 ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ - 29 ਦਸੰਬਰ 1991 ਤੋਂ 2 ਜਨਵਰੀ 1992 ਤੱਕ ਹੋਏ ਸਾਈਕਲਿੰਗ ਆਦਿ ਦੇ ਸਮਾਗਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਸੀ। ਨਹੀਂ ਰਿਸਪੋਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 'ਬੀ' ਗ੍ਰੇਡ ਸਪੋਰਟਸ ਮੈਨ ਵਜੋਂ ਗ੍ਰੇਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਵੈਧ।

(26) ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਖੇਡ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਵਜੋਂ ਫਸਾਉਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ। ਸਰਕਾਰੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਪਟਿਆਲਾ ਵਿੱਚ ਬੀਪ ਵੱਜੀ ਹੈ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗ੍ਰੇਡੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਗ੍ਰੇਡੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਾਲ 1990-91 ਵਿੱਚ ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾ ਸਥਾਨ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ +2 ਕੋਰਸ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਅੰਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

(27) ਇੱਕ ਹੋਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਮਿਸ ਦੀਪਤੀ ਗਾਬਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 6 ਸਤੰਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਾਖਲਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਵੈਧ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਖੇਡ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ

Babu Ram, Chairman, Panchayat Samiti Pinjore v. The State of 15
Haryana and others (A. L. Bahri, J.)

'ਤੇ ਗਰੇਡੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 4 ਅਗਸਤ, 1992 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਬ ਜੂਨੀਅਰ ਨੈਸ਼ਨਲ ਸਾਈਕਲਿੰਗ ਚੈਂਪੀਅਨਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਗ੍ਰੇਡੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਆਰ-4/1 ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜੀ ਗਈ ਹੈ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ. ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ, ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਮਿੰਨੀ, ਸਬ ਜੂਨੀਅਰ ਅਤੇ 15 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਲਈ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਖੇਡ ਗ੍ਰੇਡੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

(28) ਸ੍ਰੀ ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਖੇਹਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ . ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਨਾਮਵਰ ਖਿਡਾਰੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਸਾਈਕਲਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਖੇਡ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 10 ਵੇਂ ਸਬ ਜੂਨੀਅਰ ਨੈਸ਼ਨਲ ਅਤੇ 12 ਵੇਂ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਇੰਟਰ ਸਟੇਟ ਚੈਂਪੀਅਨਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਗ੍ਰੇਡੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਸਿਰਫ +2 ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਹੀ ਮੰਨੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਰੱਦ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

(29) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮਾਪਦੰਡ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਮਾਪਦੰਡ ਸਾਲ 1005-96 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਿਰਫ. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਗ੍ਰੇਡੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਸਬੰਧੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਉਮੀਦਵਾਰ 31 ਦਸੰਬਰ 1993 ਨੂੰ 17 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲੈਣਗੇ, ਉਹ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸਬ ਜੂਨੀਅਰ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ। ਜੋ ਕਿ 15 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਨੁਬੰਧ R-4/1 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਗਸਤ 1992 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਤੱਥ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੇਡ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2) ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰੇ। ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗ੍ਰੇਡੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਅਜਿਹਾ ਕਰੇਗਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਫਿਰ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਸਲ ਜਾਂ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਦੇ

ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਗੇ।

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ: 10559 ਆਫ਼ 1993

(30) ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਖਿਡਾਰੀਆਂ/ਖਿਡਾਰਨਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਐਮਬੀਬੀਐਸ ਕੋਰਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(31) ਕਾਲਜ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਖੇਡ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਤੋਂ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਖੇਡ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(32) ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਾਂਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ।

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ: 12007 ਆਫ਼ 1993

(33) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 14 ਮਈ, 1993 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

(34) 4 ਅਗਸਤ, 1992 ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਖੇਡ ਗਰੇਡੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਸਬੰਧੀ ਸਾਰੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਨੋਟ ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ: -

"ਸੀਨੀਅਰ ਅਤੇ ਜੂਨੀਅਰ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟਾਂ/ਚੈਂਪੀਅਨਸ਼ਿਪਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਨੂੰ ਜੂਨੀਅਰ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

14 ਮਈ, 1995 ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਬੇਰਹਿਮ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

"ਸੀਨੀਅਰ ਅਤੇ ਜੂਨੀਅਰ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟਾਂ/ਚੈਂਪੀਅਨਸ਼ਿਪਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਨੂੰ ਉਸੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜੂਨੀਅਰ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਗੋਲਡ ਮੈਡਲਿਸਟ - ਸੀਨੀਅਰ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਸਿਲਵਰ ਮੈਡਲਿਸਟ ਉੱਤੇ ਜੂਨੀਅਰ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਗੋਲਡ ਮੈਡਲਿਸਟ ਉੱਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਸਿਲਵਰ ਮੈਡਲਿਸਟ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੂਨੀਅਰ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਚੈਂਪੀਅਨਸ਼ਿਪਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

Babu Ram, Chairman, Panchayat Samiti Pinjore v. The State of 17
Haryana and others (A. L. Bahri, J.)

(35) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ 14 ਮਈ 1992 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਿਛਲਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮਨਮਾਨੀ ਸੀ।

(36) ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਾਵਾ ਅਤੇ ਕਿਰਨਬੀਰ ਕੌਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ 1993 ਦੀ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 11409 ਆਰਡਰ 1 ਰੂਲ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਉਲਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੰ: 10897 ਅਤੇ 10255 ਆਫ 1993 ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਮ.ਐਸ. ਲਿਬਰਹਾਨ ਅਤੇ ਐਚ.ਐਸ ਬਰਾੜ, ਜੇ.ਜੇ. ਵਾਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਰਾਜ ਨੇ 14 ਮਈ 1993 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੀ. ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ. ਅਸਫਲ ਹੋਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 1993 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 10897 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 7 ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ 'ਚੁਣੌਤੀ' ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੀ। ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਦਾਇਤਾਂ ਸਿਰਫ 4 ਅਗਸਤ 1992 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਹਨ।' ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(37) 4 ਅਗਸਤ, 1992 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰ ਵਰਗ ਲਈ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟਾਂ/ਚੈਂਪੀਅਨਸ਼ਿਪਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਭਾਗ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜੂਨੀਅਰ ਵਰਗ ਦੇ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੂਜੇ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਪਹਿਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਇਪਗਨਡ ਸਰਕੂਲਰ ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀਨੀਅਰ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਗੋਲਡ ਮੈਡਲ ਜਿੱਤਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਜੂਨੀਅਰ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਗੋਲਡ ਮੈਡਲਿਸਟ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲ ਹੈ। ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਨਿਰਪੱਖ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਪਦੰਡ ਦਾ ਸਿਰਫ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਮਾਪਦੰਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਆਪਹੁਦਰਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਪਿਛਾਖੜੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(38) ਅਮਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਸਹੋਆ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ ਗ੍ਰਾਫ 25 ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਮਿਤੀ 7/8 ਜੂਨ, 1991 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਜਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ, -ਵੀਡੀਓ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 4 ਅਗਸਤ, 1992 ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ

ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੀ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲੈ ਕੇ ਮਨਮਾਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਉਸੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰ ਨੂੰ ਜੂਨੀਅਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲ ਮਿਲੇਗੀ। ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਾ ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰ ਵਰਗ ਲਈ ਆਯੋਜਿਤ ਈਵੈਂਟ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਭਾਗ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜੂਨੀਅਰ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਗੋਲਡ ਮੈਡਲਿਸਟ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਹੁਦਰਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਸੀਵਿਯਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਮੂਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਧੀਨ ਵੀ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਆਦਿ ਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 1993 ਦੀ ਸਿਵਲ ਮਿਸਲੇਲਾ ਨਿਊਅਸ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 11409 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ: 1993 ਦੀ 11927

(39) ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ +2 ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਦੀ ਅੰਤਰ- ਮੈਰਿਟ ਨਿਰਧਾਰਨ ਸਬੰਧੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿੱਟਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੇ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਵਾਦ ਬੇਅਸਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵਰਨਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ ਡੀ ਸਹਿਗਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਸਤੰਬਰ, 1992 ਤੱਕ ਗਵਾਲੀਅਰ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਦਸੰਬਰ 1992 ਅਤੇ ਫਰਵਰੀ 1993 ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਕੁਝ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖੇਡ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦੁਆਰਾ 'ਬੀ' ਗਰੇਡੇਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਗਵਾਲੀਅਰ ਦੇ ਸਕੂਲ ਤੋਂ (10+2) ਪ੍ਰੀਖਿਆ। ਖੇਡ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਲਈ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ।

(40) ਇਕ ਹੋਰ ਤੱਥ ਜਿਸ ਦਾ ਇੱਥੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਮਿਸ, 1993 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 11408 ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਆਰਡਰ 1 ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਖੇਡ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 35 ਫੀਸਦੀ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਅਤੇ ਸਾਲ 1992-93 ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਸਾਲ 1993-94 ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਇੱਕ ਤੋਂ ਅੰਤਰ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ

Babu Ram, Chairman, Panchayat Samiti Pinjore v. The State of 19
Haryana and others (A. L. Bahri, J.)

ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅੰਕ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਜਾਣਗੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਸਾਲ ਲਈ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ।

(41) ਜੋ ਅੰਤਰ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧੂਰੀ - ਕੁਆਂਟੀਕਲ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਸਾਲ ਵੀ ਇਹੋ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਅੰਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਅਮਰਦੀਪ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਿਵਲ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ: 11213 ਆਫ਼ 1993

(42) ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਅਸ਼ਵਨੀ ਚੋਪੜਾ ਨੇ ਦੋ-ਪੱਖੀ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੰਕਾਂ ਦਾ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਸਿਰਫ਼ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ" ਦੇ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਮੈਡਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ 14 ਮਈ 1993 ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉੱਪਰ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਝਗੜੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

(43) ਇਕ ਹੋਰ ਤੱਥ ਜਿਸ ਦਾ ਇੱਥੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੋਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਖੇਡਾਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਾਦਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੁੰਦਾ। ਸਿਰਫ਼ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਖੇਡ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਰੇਡੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਮੈਰਿਟ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ.

ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

- (1) ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਕਿ ਖੇਡਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਸਾਪੇਖਿਕ ਮੈਰਿਟ ਕੇਵਲ +2 ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਸਾਲ 1995-96 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦਾਖਲਿਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ।
- (2) ਕੋਈ ਵੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੇ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 35 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ।
- (3) ਰਾਹੀਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ, ਸਿਰਫ 4 ਅਗਸਤ, 1992 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਲਈ ਹਨ। ਇਹ ਵੈਧ ਹਨ।
- (4) ਖੇਡ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ, ਪੁਨ ਜੇ.ਬੀ. ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਸਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਹ ਪ੍ਰੋਸਨੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਅੰਤਰ- ਮੈਰਿਟ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰੇਗਾ।

(46) ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 12007 ਆਫ 1993 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੋਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੇਸਾਂ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ।

A " ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟਸਕਰਿਪਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੈ।

ਲਗਾਤਾਰ ਵਿਸਤਾਰ. ਹੁਣ ਤੱਕ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਗਭਗ ਹਰ ਸਾਲ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੋਰਸਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਭ ਸਬੰਧਤਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ

Babu Ram, Chairman, Panchayat Samiti Pinjore v. The State of 21
Haryana and others (A. L. Bahri, J.)

ਤਾਂ ਜੋ ਮਾਮਲਾ ਸੁਲਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਉਸ ਆਲੋਚਨਾ ਨੂੰ ਵੀ ਦੂਰ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਅਕਸਰ ਮਾਪਦੰਡ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ।

ਜੇ ਐੱਸ ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਮਾਨਯੋਗ ਏ. ਐਲ. ਬਾਹਰੀ ਅਤੇ ਐਸ. ਐਸ ਬਰਾੜ, ਜੇ.

ਬਾਬੂ ਰਾਮ, ਚੇਅਰਮੈਨ, ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ

ਪਿੰਜੌਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 3227 .

21 ਅਪ੍ਰੈਲ 1994

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950- ਕਲਾਮ 226/227— ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਐਕਟ, 1961— ਐੱਸ. 19(1)- ਚੇਅਰਮੈਨ ਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਅਸਤੀਫਾ, ਸੰਮਤੀ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ— ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸਤੀਫਾ ਮਤੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ—ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਰਾਸ਼ਟਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਏਜੰਡਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ-ਇਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵੱਲੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਅਸਤੀਫਾ ਸੰਮਤੀ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਕੇ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮਤੇ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਚੇਅਰਮੈਨ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ। 21 ਫਰਵਰੀ, 1994। ਮਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਤੀਫਾ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਮਤੀ ਵੱਲੋਂ ਅਸਤੀਫੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਏਜੰਡਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਮਤੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੬)